

اپچی کو^{اک} ای چی یہ

هنر ارزشمند ساختن هر لحظه زندگی به روش ژاپنی

一期一会

هکتور گارسیا • فرانچسک میرالس

ترجمه آزاده مسعودنیا

فهرست

۹	در ناره بوسیدگان
۱۱	پیش گفتار
۱۱	در چایحه‌ای قدیمی
۱۵	ایچی گو ای چی یه
۱۶	درواره‌های شامسala
۱۷	حالا یا هیچ وقت
۱۹	ریشه‌یاسی عبارت ایچی گو ای چی یه
۲۱	کاربردهای امروری ایچی گو ای چی یه
۲۲	شکار لحظه‌ها
۲۵	۱ مایدایری ریاست
۲۷	عچه‌های برشکفته (کایکا) و گل‌های شکوفا (مانکایی)
۳۰	حداوی کایکا
۴۱	و شما چطور؟ چگونه رسیدگی می‌کنید؟ کحای کار هستید؟
۴۷	تعییر احساسات در رابطه با رمان

۱۰۳	شیدن پیش از تولد	۴۸	شما چقدر در رمان حال به سر می بردید؟
۱۰۵	آلدگی صوتی	۵۱	زمان حال، هدیه‌ای است که ناید نار شود
۱۰۶	راهکارهایی برای بهتر شیدن	۵۵	سال‌های رارن
۱۰۹	هر دیدن	۵۸	الهام زاپی سرای ابل
۱۰۹	نگاه کردن و دیدن	۵۹	هشت درس دد برای رسیدگی همراه با ایچی گو ایچی یه
۱۱۰	برمش و وررش برای چشم‌ها	۶۳	دوکا و موبو بو آواره
۱۱۵	هر لمس کردن	۶۶	اصل ناپایداری
۱۱۷	کشف بوریس سایروولیک	۶۹	سارگاری لدتحویی
۱۲۱	هر چشیدن	۷۱	وحوه صدمیمانه کارپ دیم
۱۲۳	اوامامی طعم پیجم	۷۳	سربوشت به لحظه‌ای و استه است
۱۲۷	هر بوییدن	۷۴	اثر پروانه‌ای
۱۲۸	ماشین رمان	۷۶	آمور فاتی
۱۲۹	قصة عطرها	۷۸	نقش اسرارآمیز شاسن
۱۳۱	ماه بر فرار برح	۷۹	تمرین شاسن
		۸۰	اتعاقات تصادفی معنادار
		۸۲	همرمانی پیام لحظه‌ها
۱۳۳	۳ مدرسه کوچک ایچی گو ایچی یه	۸۴	اپارای برای حادوی آگاهی
۱۳۵	هر میهمانداری		۲ زندگی ما ایچی گو ایچی یه
۱۳۹	عاشقانه‌ای حاوده		آیین توحه
۱۴۱	ایچی گو ایچی به در کار	۸۷	راکو و کیتسوگی
۱۴۵	آگاهی جمعی	۸۹	کوره‌های ترک‌حورده
۱۴۵	مشأ (تقریباً) تمام تعارضات	۹۰	وانی چا
۱۴۶	بوعی حديد ار آگاهی	۹۵	مراسم چای خودتان را حلق کید
۱۵۰	همه مردم دیبا دعوتند	۹۶	هر شیدن
۱۵۵	بارگشت به اکون	۹۹	
۱۵۶	پاسخ ماهارشی	۱۰۳	

- ۱۵۷ دشمنان ایچی گو ای چی یه
۱۵۸ وقتی رمان متوقف می شود
۱۵۹ ساتوری ار دیدگاه دی تی سوزوکی
۱۶۲ مدیتیشن دن
۱۶۵ چه می شد اگر ؟
۱۶۶ یک پرسش حادوبی
۱۶۹ فرمول ایچی گو ای چی یه
۱۷۳ سحن آخر ده فرمان ایچی گو ای چی یه

پیرمرد کمی ابرو در هم کشید و به او هشدار داد «باشد، هر طور دلت می‌حوالد اما به حاطر داشته باش که درواره‌های شاممالا فقط یک مرتبه در ريدگی گشوده می‌گردید» و پیش از آن‌که شکارچی با سرعت از آن‌جا دور شود، به او گفت «من بیش از این بی‌توانم این‌جا نمانم» صیاد هیچارده از آنچه چند لحظه قبل با چشم حویش دیده بود، راهی را که آمده بود، بارگشت از دره‌ها و روودخانه‌ها و تپه‌ها گذر کرد تا به روستای حویش رسید آن‌جا از کشف برگی که کرده بود، به دو برادرش و سه تن از دوستان دوران کودکی‌اش گفت.

گروه مردان با قدم‌های چست و چالاک به راه افتادند آن‌ها با هدایت مرد شکارچی، برایمه‌ریزی کرده بودند تا پیش از آن‌که حورشید در افق ناپدید گردد، حود را به بوک کوهی برسانند که مسیر دسترسی به شاممالا بود

اما مسیر کوهستان سته شده بود و هرگر دوباره گشوده بی‌شد حالا مردی که آن دیای معحره‌آسا را کشف نموده بود، می‌بایست ساقی عمرش را به شکار کردن ادامه دهد

حالا یا هیچ وقت

اولین بحش عارت ایچی گو ای چی به، در مکتوبات مقدس سودایی‌ها کاربرد دارد و اشاره می‌کند به مدت رمانی که از لحظه تولد ما آغاز می‌گردد تا روری که مرگمان فرا می‌رسد همان‌طور که در افسانه‌ستی دیدیم، فرصت رویارویی با ريدگی چیری است که همین حالا ارزانی‌تان گشته است اگر این لحظه را به چنگ نیاورید، سرای همیشه از دست حواهند رفت

حملهٔ معروفی هست که می‌گوید شما فقط یک بار ريدگی می‌کنید

دوازه‌های شامبالا^۱

یک افسانهٔ تنتی این معهوم را به حوبی و روشنی شرح می‌دهد داستان این گویه است که یک شکارچی به دیال گوربی در میان قله‌های بیخ‌سته هیمالایاست. وقتی مقابل کوهی عظیم قرار می‌گیرد، کوه به دو بیم شکافته می‌گردد و به او احארه می‌دهد آنچه را سوی دیگر کوه قرار دارد، بطاره کد

در شکاف کوهستان، مردی که‌بسال نا ریشی بلند، کناری ایستاده و صیاد مهوت را فرا می‌حواید که بر دیگر تر بیاید و بطاره کد شکارچی اطاعت می‌کند و قدم در شکاف عمودی کوه می‌گدارد که فقط به اداره عور یک بعر نار شده بود از آن عور می‌کند آنچه آن سوی دیگر می‌سید، نفس را در سیبه‌اش حس می‌کند

آن سوی شکاف، ناعی بود پُرمیوه، عرق در سور آفتان و به نظر می‌رسید حیات تا ابد در آن حاری است بچه‌ها شاد و حسدان در میان درختان گرابیار پر از میوه، باری می‌گردید و حیوانات، سرحوشانه و آرادانه در دیایی پر از ریایی، آرامش و هراوایی نعمت، حست و حیر می‌گردید پیرمرد هنگامی که نهت و شگفتی صیاد را دید، او پرسید «آیا آنچه مشاهده می‌کنی، به مذاقت حوش می‌آید؟»

«بله اللته که دوستش می‌دارم این‌جا بقیاء بهشت است!»
«به راستی همان است و تو آن را پیدا کرده‌ای چرا داخل می‌شوی؟ این‌جا می‌توانی از حالا تا همیشه ريدگی کنی»
شکارچی عرق در شادی پاسخ گفت «حواهم آمد، اما اول می‌حواهم بروم و برادران و دوستانم را پیدا کنم و به رودی سا ایشان سار حواهم گشت»